

לְאַחُותֵינוּ בַיּוֹם שִׁידָּבֶר בָּה. אַחֲוֹת לְנוּ קְטָנָה, דָא בְּגַסְתִּישָׂרָאֵל, דָא קְרִי אַחֲוֹת לְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. וְשָׁדִים אֵין לְה, הִינְנוּ דְתִגְיִינָן, בְּשֻׁעַתָּא דְקָרִיבָו יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְסִינִי, לֹא הָזָה בְּהֹן זְכּוֹן, וְעוֹבְדִין טְבִין, לְאָגְנָא עַלְיָהוּ, דְכַתִּיב וְשָׁדִים אֵין לְה. דָהָא אִינְנוּ תְקוֹנָא וְשִׁפְירָו דְאַתָּתָא, וְלִית שִׁפְירָו דְאַתָּתָא אֶלָּא אִינְזָן. מַה גַעַשְׁה לְאַחֲוֹתֵינוּ. מַה יַתְעַבֵּד מִינָה, בְּשֻׁעַתָּא דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, יַתְגַלֵּי בְּטוֹרָא דְסִינִי, לִמְלָא בְּפַתְגָּמִי אָזְרִיתָא, וְיִפְרָח גַשְׁמָתָהּוּ מִנִּיהוּ.

אמֶר ר' יוֹסֵי. בְּהָזָה שֻׁעַתָּא דְקָרִיבָו יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְסִינִי, בְּהָזָה לִילִיא וְנִגְהִי, תַלְתָא יוֹמִין דָלָא אָזְדוֹנוּ לְאַגְתָתִיהוּ, אָתוּ מְלָאכִין עַלְאיָן, וְקִבְילָו לִיְשָׂרָאֵל בְּאַחֲרוֹתָא. אִינְנוּ מְלָאכִין לְעִילָא, וִיְשָׂרָאֵל מְלָאכִין לְתָתָא. אִינְנוּ מְקָדְשִׁין

לשון הקידוש

גַעַשְׁה לְאַחֲוֹתֵינוּ בַיּוֹם שִׁידָּבֶר בָּה. אַחֲוֹת לְנוּ קְטָנָה – וּו בְּגַסְתִּישָׂרָאֵל שִׁנְקָרָאת אַחֲוֹת לְקֹדְשָׁבָרוֹךְ-חוּא. וְשָׁדִים אֵין לה – הִינְנוּ שְׁשָׁנִינוּ, בְּשֻׁעַת שְׁקָרְבוּ יִשְׂרָאֵל לְהָר סִינִי, לֹא הָיָה בָּהָם זְכִיּות שלשׁים טוֹבִים לְהַגְּנוּ עַלְיָהָם, שְׁבָרָוב וְשָׁדִים אֵין לה, שְׁהִרְיָה הַמְתֻכוֹן וְהַיְפִי של הָאָשָׁה, וְאֵין יְפִי שֶׁל אָשָׁה אֲלָא הָם. מַה גַעַשְׁה לְאַחֲוֹתֵינוּ – מַה יַעֲשֶׂה מִפְנָה

שָׁמָא עַלְּאָה לְעִילָּא, וַיְשָׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁין שָׁמָא עַלְּאָה לְתַתָּא.

וְאַתְּעַטְּרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֶׁבְעֵינָךְ תְּרִין בְּהַהוּא לִילִיא.
וּמְלָאָכִי עַלְּאָי הַוּ אָמְרִי אֲחֹותָ לְנוּ
קְטָנָה וּשְׁדִים אֵין לְהָ, דְּלִית בְּהָוּ זְכּוּן וּעֹזְבָּדִין
טְבִין. מַה גַּעַשָּׁה לְאֲחֹותֵינוּ, כֹּלֶזֶר מַה יִקְרֵר וּרְבוּ
גַּעַבֵּיד לְאֲחֹתֵנוּ דָּא בְּיוֹמָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יָתְגֵּלִי בְּטוֹרָא דְּסִינִי לְמִיחָב לְהָוּ אָזְרִיכָּתָא.

(ויהי ביום השלישי), **בְּתִיב הַיּוֹ נְכוּגִים לְשֶׁלֶשׁ יָמִים אֶל**
תְּגָשָׂו אֶל אַשָּׁה וְהִינֵּוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. ר' שְׁמֻעוֹן
אָמָר, בְּשַׁעַתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַתְּגָלָה
(דף פ"א ע"א) **בְּטוֹרָא דְּסִינִי, קָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל**
פְּמַלְיִיא דִּילִיה, אָמָר לוֹן, הַשְׁתָּא יִשְׂרָאֵל רְבִיעִין,
דָּלָא יַדְעֵין גִּימּוֹסִי, וְאַנָּא בְּעֵי לְאַתְּגָלִי עַלְיִיהוּ, אֵי

לשון הקורידש

תורה?

ויהי ביום השלישי). בתרוב הַיּוֹ נְכוּגִים לְשֶׁלֶשׁ יָמִים אֶל תְּגָשָׂו אֶל אַשָּׁה, וְהִינֵּנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמָר, בְּשַׁעַתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַגְּלוֹת בְּהָר סִינִי, קָרָא הַקְדּוֹשָׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַפְּמַלְיָה שְׁלָוּ וְאָמָר לָהֶם: עֲבָשׂו יִשְׂרָאֵל תִּנְוקֹתָ שָׁאַיָּם יוֹדְעִים אֶת הַנְּהָנוֹתִי, וְאַנְיִ רֹצֶחֶת לְהַתְּגָלֹת עַלְיָהֶם. אָמָתְגָלָה

את השם הַעֲלִיוֹן לְמַעַלָּה, וַיְשָׂרָאֵל מִקְדְּשִׁים את השם הַעֲלִיוֹן לְמַתָּה. וְהַתְּعַטְּרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֶׁבְעַמִּים בְּתִירִים בָּאוֹתוֹ לִילָּה, וּמְלָאָכִים עַלְיָונִים הַיּוֹ אָמָרִים, אֲחֹותָ לְנוּ קְמָנָה וּשְׁדִים אֵין לָהֶם, שָׁאַיָּם בָּהֶם זְכִיּוֹת וּמְעֻשִׂים טוֹבִים, מַה גַּעַשָּׁה לְאֲחֹותֵינוּ בְּלֹומר, מַה בְּכָודְגָלָה גַּעַשָּׁה לְאֲחֹותֵינוּ וּוּ בַּיּוֹם שְׁהַקְדּוֹשָׁ בְּרוּךְ הוּא יָתְגֵּלָה בְּהָר סִינִי לְתַתָּה לְהָם

אתגָלִי עלייהו בחילא דגבורה, לא יכין למסבל.
אבל אתגָלִי עלייהו ברחמי, ויקבלו נימוסי, הדא
הוא דבתייב, ויהי ביום השלישי. ביום השלישי
ונדי דאי דאיו רחמי מנגלו. דבתייב, (שמואל ב כט) ויתר
שנים וירד.

ובהאי אתגָלִי קדשא בריך הוא ליישראאל, אקדים
لهו רחמי בקדמיתה.itolות אתיהיב
لهו אורניתא, מسطרא דגבורה. ביום השלישי,
דרכי אתחוי لهו, דגיגי כד ישראאל אקרזון.

בחיות הבקר, דבתייב, (שמואל ב כט) בקר לא עבות.
הא אי היה עבות קדרותא אשתח, ולא
אתגָלִיא חס"ד. זאימתי אתגָלִיא חס"ד. בבקר.
במה דאת אמר, (בראשית מד) הבקר אור. דבד נהיר
צפרא, חס"ד אשתח בעלמא, זדינין מעתברן.

לשון הקידוש

אליהם בכח הגבורה – לא יוכלו למסבל.
אבל אתגָלה עלייהם ברחמים ויקבלו
את הנהנות. זה שכתבו וייחי ביום
השלישי. ביום השלישי ונדי, שהוא
רחמי. מניין לנו? שכתבו (שמואל-ב כט) ויתר
שנים וירד.
ובזה התגלה הקדוש ברוך הוא
ליישראאל. האקרים להם רחמים בתקלה,
ונדר נטה להם תורה מצד הגבורה.

ובזומנא דלא נהיר בקר, דיינין ער בעז לא מהתעברן. דבതיב, (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. כיון דאתעברן אינון ככביא וננהיר שמשא, ביה שעטה כתיב, בקר לא עבות. וחס"ד אתער בעלמא תטא, בהיא שעטה כתיב, בהיות הבקר. וכיון דמתעברן ככביא בקר אשטבה. (נ"א ראתער בקר, דיינין לא אשטבחו)

אמר ר' יוסי, בהיות הבקר שארי קדשא בריד הזא לאתגלהה בטורא דסיני. תננא, בהיות הבקר, פדר אתער זביתה דאברהם, דבതיב ביה (בראשית יט) נישבם אברהם בבר.

ויהי קלת וברקים, אמר רבי אבא, קלת כתיב חסר. תרין קלין דאהדרו לחד, דא נפקא מן דא, רוחא ממיא. ומיא מרוחה. תרין דאיינון חד, יחד דאייהו תרי.

לשון הקודש

עברים, שבתוב (איוב לח) ברן יחד ככבי אמר רבי יוסי, בהיות הבקר התחיל הקדוש ברוך הוא לחתנות בחר סני. אותן כוכבים ומאר השם, באותה שעה כתוב בקר לא עבות, וחס"ד מתעורר בעולם המתהוו. באותה שעה כתוב בהיות הבקר. וכיון שעברו הכוכבים, נמצא הבקר. (פשחתערר הבקר הימים לא נמצאו).

אמֶר רבי יוסף, קלת חד, ואיהו קלא רברבא תקיפה, שלא פסקת לעלמיון, ההיא דבתיב ביה (דברים ח) קול גדול ולא יספ דהא שאר קלין אתפסקן, דתניא, בארכעה תקופין בשתה, קלא אתפסקת, ובדין דינין מתערין בעלםא. והאי קלא דבליל שאר קלין ביה, לא אתפסק לעלמיון, ולא את עבר מקיזמא שלים ותוקפה דיליה. תאנא, האי קלא, קלא דקלין, קלא דבליל כל שאר קלין.

אמֶר ר' יהודה, לית קלא, אלא מסטרא דרווחא ומיא נאשא. ובקלא (ד"א ובלא) עbid קלא, ואתכלייל דא ברא, ועל דא בתיב קלת וברקים, אמר רבי יוסף, הינו דבתיב, (תהלים קלה) ברקים למטר עשה, שלחו בא בעוטרי, קטירא דרחמי בחיבתא, שלא (שקייע) שכיהו.

לשון הקידוש

ומים מרוח. שניים שהם אחד, ואחד שהוא שניים. שהוא שניים.

אמֶר רבי יוסף, קלת אחד, והוא קול גדול חזק שאינו פוסק לעולמים, הוא שפטות בו קול גדול ולא יספ, שער שאר הקולות פוסקים, שניינו, בארכעה תקופות בשנה הקול נפסק, והוא הדיינים מהתועරים בעולם, והוא זה שבוליל בו את שאר הקולות, לא נפסק לעולמים.

תנ"א, ר' יהודה אומר, בستر גבורה, אוריתא
אתיהיבת. אמר רבי יוסף, اي הבי בستر
שלא היה. אמר ליה, אתהדר לימינא. דבתייב,
(דברים לג) מימיננו אש דת למו. ובתיב (שמות טו) ימינה
י"י גאנדי בפח וגו'. אשבחון שלא לא דאתהדר
ליימינא, וימינא לשלא, הא גבורה לשלא
(ד"א ליימינא).

יען בבד על ההר וגו', ענן תקיף, דשקייע
באטריה, דלא גטיל. وكل שפר חזק
מאד, מגו הענן תקיף הוה, נפיק ההוא קלא,
כמה דעת אמר (דברים ח) ויהי בשמעכם את הקול
מתוך החשך.

אמר רבי יהודה, תלת חשובי הו, דבתייב חזך
ענן וערפל. וההוא קלא הוה נפיק פגימה
מכלהו. אמר רבי יוסף, פגימה דכלא הוה, דביה
בתיב, קול גדול ולא יספ.

לשון הקודש

וימין לשמא. הרי גבורה לשמא (למיין).
וען בבד על ההר וגו' - ען חזק
שקייע במקומו, שלא לוקת. وكل שפר
חזק מאד - מתוך הען החזק היה יכול
אותו הקול, כמו שנאמר (דברים ח) ויהי
בשמעכם את הקול מתוך החשך.
אמר רבי יהודה, שלוש חשבים היה,

(שופעת) מצויים.

שנינה, רבי יהודה אומר, בצד הגבורה
נתנה התורה. אמר רבי יוסף, אם כן,
היא היתה בצד שלא? אמר לו,
הchorה לימיין, שבתוב (דברים לא) מימינו
אש דת למו, וברוח ימינה ה' נאקרי
פח וגו'. מצינו שמאל שחזור לימיין,

אמֵר ר' אָבָא בְּתִיב (שמות כ) וְכֹל הַעַם רָאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. רָאִים, שְׁמָעוּם מִבְּعִי לֵיה. אֲלֹא הַכִּי תְּגִינֵּן, אִינּוֹן קָלִין, הַוּ מִתְגַּלְפִּי בְּהַהְוָא חַשׁוֹּבָא וְעַנְנָא וְקָבָלָא, נְמַתְּחִיזָא בְּהַו, בְּמָה דְּאַתְּחִיזָא גּוֹפָא, וְחַמָּאָן מָה דְּחַמָּאָן, וְשִׁמְעֵין מָה דְּשִׁמְעֵין, מְנוּה הַהְוָא חַשׁוֹּבָא וְקָבָלָא וְעַנְנָא, וְמְנוּה הַהְוָא חַיּוֹ דְּהַוּ חַמָּאָן, הַוּ נְהִירֵין בְּגַהְיוֹ עַלְּאָה, וְיִדְעֵין, מָה דְּלָא יִדְעֵוּ דָּרֵין אַחֲרֵינוּ, דְּאַתָּו בְּתַרְיִיחָו.

וּכְלַהּוּ, הַוּ חַמָּאָן אָפִין בְּאָפִין, הַדָּא הַזָּא דְּבָתִיב, (דברים ה) פְּנִים בְּפָנִים דָּבָר יֵי עַמְּכָם. וּמְאָן הַוּ חַמָּאָן. תָּאִגִּי רַבִּי יוֹסֵי, מְגַהְיוֹ דְּאִינּוֹן קָלָן, דְּלָא הַוָּה קּוֹל, דְּלָא הַוָּה נְהִיר בְּגַהְיוֹ, דְּמַסְתַּכְלִי בֵּיהֶכְלָל גְּנִיזָא, וּכְלָל טְמִירֵין, וּכְלָל דָּרֵין דִּיְתָוּן עַד מְלַבָּא מִשִּׁיחָא. וּבְגִינִּי כֵּה בְּתִיב וּכְלָל הַעַם רָאִים

לשון הקידוש

שְׁבַתּוּב חַשְׁךְ עַנְןָ וְעַרְפָּל. וְאַתָּה קּוֹל הַהָּיָה יֵצֵא פְּנִימִי מִכְלָם. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, הַפְּנִימִי שֶׁל הַכְּלָל הַהָּיָה, שָׁבּוּ בְּתוּב קּוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסְתַּחַ.

אָמֵר רַבִּי אָבָא, בְּתוּב וּכְלָל הַעַם רָאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. רָאִים? שְׁמָעוּם הַהָּיָה אַרְיךָ לְהִיוֹת! אֲלֹא כֵּה שְׁנִינוּ, אַוְתָּם קּוֹלוֹת הַיָּוֹן הַחֲקִים בָּאוֹתָה חַשְׁךְ וְעַנְןָ וְעַרְפָּל וְגַרְאִים בָּהֶם כִּמוֹ שְׁגָרָא גּוֹף, וּרְאוּם מָה

את הקולות, ראים (דף פ"א ע"ב) **ראיה מפש.**

אמָר רַבִי אֶלעָזֶר, וְכֹל הָעֵם רָאִים. רָאִים: כִּמָה דָּאָמִינָא, דְּחַמּוֹ מִנְהִירֹו דְּאַיְנוֹ קָלָן, מַה דָּלָא חַמּוֹ דָּרִין בְּתַרְאֵין אַחֲרֵינוּ. אֶת הַקּוֹלָת: כִּמָה דָּאָתָּה אָמָר, (ישעה ז) וְאָרָא אֶת יְיָ. וְאָרָא יְיָ, לֹא בְּתִיב, אֶלְאָ אֶת יְיָ. אָוֹף הַכָּא, וְכֹל הָעֵם רָאִים הַקּוֹלָת לֹא נָאָמָר, אֶלְאָ אֶת הַקּוֹלָת.

בְּגִוְונָא דָא, אֶת הַשְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ, דְּהָא אָתֵין דְבָאָרִיְתָא, לְאַסְטְּפָלָא בָאָרִיְתָא (פ"א בְּחַכְמָתָא) אָתִיְיהִבוּ. (שמות כ) בְּבֵד אֶת אַבִיךָ וְאֶת אַמְךָ (משל ז) בְּבֵד אֶת יְיָ מְהוֹנָךְ. וּבְלָהּוּ לְאַתְּפָלָא בְּהָזְמָה אַחֲרָא. אָוֹף הַכָּא, אֶת הַקּוֹלָת, לְאַסְגָּאָה הַזֹּא קָלָא אַחֲרָא לְתַתָּא, דְבָנִישׁ לֹזָן לְגַבִּיהִ, מַה דְּנַפְיקָ מְגִיְיהִ, דְבִיהִ חַמְּאָן וּמְסֻטְבָּלוּן בְּחַכְמָתָא

לשון הקידוש

לא בתרוב, אֶלְאָ אֶת הָאָרֶץ. אָפָ בָּאָן, וְכֹל הָעֵם רָאִים הַקּוֹלָת לֹא נָאָמָר, אֶלְאָ אֶת הַקּוֹלָת.

בָּמֹזְזָה אֶת הַשְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ. שְׁהָרִי הָאָתִים שְׁבָתוֹרָה נָתָנוּ בְּרִי לְהַסְטָבֵל בְּתֻרוֹה (בְּחַכְמָה). בְּבֵד אֶת אַבִיךָ וְאֶת אַמְךָ (משל ז) בְּבֵד אֶת הָאָרֶץ מְהוֹנָךְ. וּבְלָם לְהַכְּלִיל בְּהָם דָּבָר אַחֲרָה. אָפָ בָּאָן אֶת הַקּוֹלָת - לְרַבּוֹת אָוֹתוֹ קָול אַחֲרָ לְמַפְתָּה,

מְאִיר בָּאוֹר, שְׁמַסְטָבֵלים בּוּ בְּלַגְנוּוּם, וְכֹל הַגְּסָטרִים, וְכֹל הַדּוֹרוֹת שְׂיָבָאוּ עַד פָּלָךְ חַטְשִׁיחָ. וּמְשׁוּם בְּהָזְמָה וְכֹל הָעֵם רָאִים אֶת הַקּוֹלָת. רָאִים - רָאִיה מְפַשָּׁה. אָמָר רַבִי אֶלעָזֶר, וְכֹל הָעֵם רָאִים רָאִים - בָּמוֹ שְׁאָמְרָנוּ, שָׁרָאוּ מִהָאָרָר שְׁלָא אָוֹתָם הַקּוֹלוֹת מִהָאָרָר דָוֹרוֹת אַחֲרֹונִים אַחֲרִים. אֶת הַקּוֹלָת - בָּמוֹ שְׁנָאָמָר (ישעה ז) וְאָרָא אֶת הָאָרֶץ. וְאָרָא הָ

עלאה כל גנין עלאין, וכל רזון טמירין וסתימין, מה דלא אתגלויא לדריין בתראין, דאתו בתראהן, ולא לדריין דיתון לעלמין, עד זמנה דיתוי מלכ'א משיחא. דכתיב, (ישעה נב) כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון.

ואת הלוידם, בקדמתא ברקים, והשתא לפידים. פלא חד. אבל מדאתתךנו בתקוני לאותה, אתקרון חבי.

ואת קול השופר. תאני רבינו יצחק, בתיב (תהלים סב) אחת דבר אלhim שתיים זו שמעתי, במא דאת אמר, אנבי, ולא יהיה לך.

אמר רבינו יהודה, כל בשפר מיבעי ליה. השפר למה. אלא, ההוא קול דאקרי שופר.

לשון הקידש

שפונים אותם אלו מה שיויצא מהם, שבו רואים ומסתכלים בחכמה עליינה בל הננים העליונים ובכל הפטודות הטעיריות וגסתרים, מה שלא התגלה לדורות אחרים שבאו אחריהם ולא לדורות שיבאו לעולמים עד היום שיבא מלך המשיח, שבתוב כי עין בעין יראו לך.

אמר רבינו יהודה, קול בשופר היה צരיך להזכיר למה השפר? אלא אותו קול שנקרא שופר, שבתוב (יקרא סה) והעברת זאת הלוידם - בתבילה ברקים, ועבשו

דְבַתִּיב, (ויקרא כה) **וְהַעֲבָרָת** **שׁוֹפֵר** **תְּרוּעָה** **בְּחַדְשָׁ**
הַשְׁבִּיעִי **בְּעַשֶּׂר** **לְחַדְשָׁ** **בַּיּוֹם** **הַכְּפֹרִים**, **בְּדָא** **אַתְּבָרִ**
(אתבר) שׁוֹפֵר.

אָמַר **רַבִּי יוֹסֵי**, **מַה** **שׁוֹפֵר**, **אֲפִיךְ קָלָא**, **אֲשֶׁר**
וְרִיחָה **וּמִיאָ**, **אוֹף** **הַכָּא**, **כָּלָא** **אַתְּבָלִיל**
בְּהָאִ, **וּמִדָּא** **נְפָקִין** **קָלִין** **אַחֲרֵינוּ**.

אָמַר **רַבִּי אֶלְעֶזֶר**, **קוֹל** **הַגְּפִיק** **מִשׁוֹפֵר**, **דִּמְשֻׁמָּע**
דִּשׁוֹפֵר **חַד**, **וּקוֹל** **גְּפִיק** **מִגְּיָה**, **וּשׁוֹפֵר**
בְּקוֹיּוּמִיה **שְׁבִיתָה**, **וּבְגִינִּי** **בְּךָ** **בְּתִיבָּה**, **קוֹל** **הַשְּׁפָרָ**.

רַבִּי יְהוּדָה **אָמַר** **הַכָּי**, **קוֹל** **הַשְּׁפָר**, **הַשְּׁפָר** **בְּתִיבָּה**
חַסְפָּר, **בְּמָה** **דָּאַת** **אָמַר**, (דניאל ו) **שְׁפָר** **קָדָם**
דְּרִיוּשָׁ. (דניאל ד) **מַלְכִי** **יְשָׁפֵר** **עַלְךָ**. (דניאל ג) **שְׁפָר**
קָדָמי **לְהַחְווֹא**.

לשון הקודש

שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בְּחַדְשָׁ הַשְׁבִּיעִי בְּעַשֶּׂר שְׁמַשְׁמָעַ שׁוֹפֵר אֶחָר, וּקוֹל יוֹצֵא מִפְנֵנוֹ
לְחַדְשָׁ בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים. בְּזָה נְגַרְא (ויקרא) וּשׁוֹפֵר בְּקִיּוֹמֹ מִצְיָה, וּמִשּׁוֹם בְּךָ בְּרֻוב שׁוֹפֵר.

אָמַר **רַבִּי יוֹסֵי**, **מַה** **שׁוֹפֵר** **מוֹצִיא** **קוֹל**, **רַבִּي יְהוּדָה** **אָמַר** **בָּה**, **קוֹל** **הַשְּׁפָר** –
אֵשֶׁת רוח ומים (אין חסド ותחמיים), **אֲפָם** **בְּאַנְךָ** **הַכְּלָל** **נְכָלָל** **בְּזָה**, **וּמִזָּה** **יוֹצְאִים** **הַקּוֹלוֹת**
שְׁפָר **קָדָם** **דְּרִיוּשָׁ**. (שם ד) **מַלְכִי** **יְשָׁפֵר** **עַלְךָ**. (שם ג) **שְׁפָר** **קָדָמי** **לְהַחְווֹה**.

אָמַר **רַבִּי אֶלְעֶזֶר**, **קוֹל** **שְׁיוֹצֵא** **מִשׁוֹפֵר**,

רבי שמעון אמר, קול השופר, אתרא דקלא נפיק מגיה, אקרוי שופר.תו אמר רבי שמעון, תא חזי, קול השופר: אתרא דקלא, הינו דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם. מאי מוצא פי יי'. דא קול (ס"א דגפיק משופר זה אי קול) השופר, הוא רב מבל שאר קלוי כתאי, ותקיפה מבלהו, דכתיב וקول שופר חזק מאד, ועל כל שאר קלין לא אתרמר חזק מאד. (נ"א אמר רבי שמעון) בהאי קול השופר תליא בלבד, ודא הוא דאקרוי קול גדול, דכתיב קול גדול ולא יסף. ואקרוי (מלכים א ט) קול דממה דקה, נהирו דבוציני, זהו זך ודקיק, זוביך נהיר בלבד.

דממה, מהו דממה. אמר רבי שמעון, דבי בר נש למשותקא מגיה, ולמחסם פומיה. **במה דאת אמר,** אמרתי אשמרה דרכי (תהלים לט)

לשון הקודש

רבי שמעון אמר, קול השופר - מקום שקול יוצא ממנה נקרא שופר. עוד אמר לא נאמר חזק מאד. אמר רבי שמעון בקול השופר היה הפל תלי, וזה שנראה קול גדול, שבתוב קול גדול ולא יסף. ונראה קול דממה דקה, אור המנורות, שהוא זך ונركיך ומוקבך ומאריך לבל. דממה, מה זה דממה? אמר רבי שמעון, שאריך ארם לשתק מפנו התהותנים וחזק מבלם, שבתוב وكل

מווצה פי ה? זה קול (ס"ר שיזא משופר, זה קול השופר, הוא גדול מבל שאר הקולות התהותניים) וחזק מבלם, שבתוב וכל

מְחֻתוֹא בַּלְשׂוֹנִי אֲשֶׁרֶת לְפִי מְחֻסּוּם. דָמָמָה אֵינוֹ
שְׁתִיקָא דָלָא אֲשֶׁתְמַעַ לְבָר. וַיְרָא הָעָם וַיַּגְעַז
וַיַּעֲמֹדוּ מִרְחָק, דָחָמוּ מֵה דָחָמוּ. וַיַּגְעַז בְּמֵה דָאַת
אָמֵר (ישעיה ז) וַיַּגְעַז אָמּוֹת הַסְּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרָא.

תְּאֵנָא, מֵה בְּתִיב בֵּיה בִּיחֹזָקָאֵל, בְּדַחְמָא גִּבְזָרָן
גִּימּוֹסִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, בְּבִתִּיב, (יחזקאל א)
וְאָרָא וְהַגָּה רֹוח סְעָרָה בָּאָה וְגַ�, רֹוח סְעָרָה אַמְּאי.
אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, לְתַבְּרָא אַרְבָּע מְלָכָנוֹן. אָמֵר רַבִּי
יְהוֹדָה, תְּגִינָא, רֹוחָא רְבָה, דָאַתְעָר בְּגִימּוֹסִי גִּבְזָרָה
דָלְעִילָא בָּאָה מִן הַצְפּוֹן. מַצְפּוֹן לֹא בְּתִיב אֶלָּא מִן
הַצְפּוֹן הָהּוּא דָאֲשֶׁתְמֹודָע לְעִילָא, הָהּוּא דְטָמֵיר
וְגַנִּיז לְעִילָא.

**עַנְנָן גָּדוֹל וְאַש מִתְלָקָחת, דָהּוּה אַחַיד בֵּיה, (ס"א ולא
אַחַיד, אַחַיד בְּכַטְרוֹי וכו'), וְלֹא הָנָה אַחַיד בְּסַטְרוֹי**

לשון הקידוש

שְׁבָתוֹב (יחזקאל א) וְאָרָא וְהַגָּה רֹוח סְעָרָה
בָּאָה וְגַ�. לִמְהָ רֹוח סְעָרָה? אָמֵר רַבִּי
יְוֹסֵי, בְּרִי לְשָׁבֵר אַרְבָּע מְלָכִיות. אָמֵר
רַבִּי יְהוֹדָה, שְׁנִינִי, רֹוח גְּדוֹלָה
שְׁמַתְעָרָרת בְּהַגְּהָנוֹת הַגְּבוּרָה שְׁלָמָעָלה
בָּאָה מִן הַצְפּוֹן. לֹא בְּתוֹב מַצְפּוֹן אֶלָּא
מִן הַצְפּוֹן, מִן אָתוֹת הַצְפּוֹן, אָתוֹת שְׁנוֹרָע
לְמַעַלָה, אָתוֹת שְׁטָמֵיר וְגַנִּיז לְמַעַלָה.
עַנְנָן גָּדוֹל וְאַש מִתְלָקָחת, שְׁהָיָה אַחַוּ

וְלִחְסָם אֶת פִּיו, בָּמו שְׁנָאָמֵר (תהלים לט)
אֲמָרְתִּי אֲשֶׁרֶת דָרְבִי מְחֻתוֹא בַּלְשׂוֹנִי
אֲשֶׁרֶת לְפִי מְחֻסּוּם. דָמָמָה
שְׁתִיקָה שְׁלָא נִשְׁמַעַת הַחוֹזֶה. וַיְרָא הָעָם
וַיַּגְעַז וַיַּעֲמֹדוּ מִרְחָק, שָׁרוֹאָו מָה שָׁרוֹאָנִי
וַיַּגְעַז, בָּמו שְׁנָאָמֵר (ישעיה ז) וַיַּגְעַז אָמּוֹת
הַסְּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרָא.

שְׁנִינִי, מָה בְּתוֹב בִּיחֹזָקָאֵל בְּשָׁרָאָה
גְּבוּרוֹת הַגְּהָנוֹת הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא,

לאתערא דינא, דתניין, תלת זמינו ביומא, ינ��א
ההוא דינא קשיא, בקדיטי גלי芬 מסטרא
דגבורה, הָדָא הוּא דכתיב וְאֵשׁ מַתְלָקָתָה. בגין
לאתערא בעלה.

ומה מ��ם ליה, ההוא דכתיב ביה ונגה לו סביב.
דההוא זיהרא דאסתה ליה מל סטרוי,
מסם ליה, ומתקין ליה, בגין דלא להו דינא
קשיא, ויבלו בני נsha למסבליה.

ומתובה בעין החشم, (יחזקאל א) תנא, ומתובה:
ומגזה. בעין החشم, מאי חشم.
אמר רבי יהודה, חיota אשא ממלא.

תנא, אמר רבי יוסף, חشم: מה דהוה לבא
לאשא, דכתיב מתוך האש בעין
חشم. ולא החشم מתוך האש, מגו אשא

לשון הקידוש

בו עלא אוחה, אוחה באדרי) ולא היה אוחה
בעצדו לעזרה הדין, ששנינו, שלש
פעמים ביום יונק אותו דין הקשה
במקרים חוקים מצד הגבורה. זה
שפטות ואש מתקחת, כדי לעזרה
בעולם.

ומה מסם אותו? אותו שפטות בו
ונגה לו סביב. שאותו זה שטיקוף אותו
מל צדריו מסם אותו ומתקן אותו

דָּאִיהַי לְגֹז בְּאֶשֶּׁא. בְּעֵין הַחַשְׁמָל דָּאִיהַי בְּתַר אַרְבָּע דָּרְגִּין, דְּבָתִיב, רִיחַ סְעָרָה, עַנְּן גָּדוֹל, וְאֶש מַתְלָקָחָת, וְנֶגֶה לוֹ (דף פ"ב ע"א) סְבִיב. וּמַתּוֹכָה בְּעֵין הַחַשְׁמָל מַתּוֹךְ הָאֶש, הַהוּא דְּבָתִיב בֵּיה וְאֶש מַתְלָקָחָת.

תְּנִינָא רַבִּי יוֹסֵי בֶּן רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, חַמוּ יִשְׂרָאֵל הָכָא, מַה דָּלָא חַמָּא יְחִזְקָאֵל בֶּן בְּזַוִּין, וּבְלָהו אֲתִדְבָּקוּ בְּחַכְמַתָּא עַלְאָה יְקִירָא. חַמְשָׁה דָּרְגִּין דָּקְלִין, חַמוּ יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְּסִינִי. וּבְחַמְשָׁה דָּרְגִּין אַלְיִין אֲתִיְהִיבָּת אָוּרִיאִיתָא. דָּרְגָּא חַמְישָׁאָה הָוּא, דְּבָתִיב קֹול הַשְּׁפָר. יְחִזְקָאֵל לְקַבְּלִיהּוֹן חַמָּא חַמְשָׁה דָּרְגִּין דָּאִינְזָן לְבָר מַאֲלִין, דָּאִינְזָן רִיחַ סְעָרָה, עַנְּן גָּדוֹל, וְאֶש מַתְלָקָחָת, וְנֶגֶה לוֹ סְבִיב, בְּעֵין הַחַשְׁמָל.

לשון הקודש

מַתּוֹךְ אֶש שְׁהִיא לְתוֹךְ אֶש. בְּעֵין הַחַשְׁמָל, שְׁהִיא אַחֲרָא אַרְבָּע דָּרְגִּות, נְכַבְּדָה. חַמְשָׁה דָּרְגּוֹת שֶׁל קַיּוֹת רְאוֹת שְׁבַתּוֹב רֹוח סְעָרָה, עַנְּן גָּדוֹל, וְאֶש מַתְלָקָחָת, וְנֶגֶה לוֹ סְבִיב. וּמַתּוֹכָה בְּעֵין הַחַשְׁמָל מַתּוֹךְ הָאֶש, אַוְתוֹ שְׁבַתּוֹב בְּוֹ וְאֶש מַתְלָקָחָת.
שְׁנִינָה, רַבִּי יוֹסֵי בֶּן רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, רְאוֹ יִשְׂרָאֵל בָּאָן מָה שְׁלָא רְאָה יְחִזְקָאֵל

אמֶר רבי אלעזר, בישראל בתיב, (דברים ח) פנים בפנים דבר יי' וכו'. ביהוקאל בתיב, בעין, ודמות, כמו בתר כותלין סגיאין, כמו דחמי בר נש בתר כותלא. אמר רבי יהודה, מה דחמו ישראל, לא חמא נביאה אחרא, כל שבע מה דחמא משה, שלא חמא נביאה אחרא. (ס"א כל שבע בר נש אחרא זבא חולקיה, דכתיב ביה, (שמות לד) זיהי שם עם יי' ולא בחיזו אחרא, כמה דכתיב, (במדבר יב) וمرאה ולא בחידות.

אמֶר רבי יוסף, תא חז"י, בתיב, (יחזקאל א) היה היה דבר יי', נבואה לשעתה היהת. ר' יהודה אומר, לך ימוא הוא אתה, דאצטראיך לממי בגיניהון דישראל, לאשתמודע דהא לא שביק לון קדשא בריך הוא, ובכל אחר דמתפזרין ישראל בגלוותא, עמהון הוא שריא.

 לשון הקודש

אמר רבי אלעזר, בישראל בתוב (דברים שמות לד) זיהי שם עם ה, ולא במראה אחר, בכתוב (במדבר לד) ומראה ולא בחידות.

אמר רבי יוסף, בא וראה, בתוב היה היה דבר ה', נבואה לשעתה היהת. רבי יהודה אומר, לך ימוא, לך יומ הוא בא, שהצטראך להיות בשבייל ישראל, להודיע שהריה לא עזב אותן הקדוש ברוך הוא, ובכל

פניהם בפנים דבר ה' וכו'. ביהוקאל בתוב בעין, ודמות, بما שרואה אדם אחר כתלים רבים, بما שרואה אדם אחר כתל. אמר רבי יהודה, מה שראו ישראל - לא ראה נביא אחר. כל שבע מה שרואה משה שלא ראה נביא אחר (כל שבע אדם אחר). אשרי חלקו, שכתבו בו

אמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, היה היה: חִכְמָא וְלֹא חִמָּא,
דָקָאים בְּאִינּוֹן מְלִין, וְלֹא קָאים. הַדָּא הוּא
דְבָתִיב וְאֶרְאָה בְּעֵין חִשְׁמָל, וְלֹא חִשְׁמָל אָבֶל
יִשְׂרָאֵל, מָה כְּתִיב בָּהוּ, וְכֹל הָעָם רָאִים אֶת
הַקּוֹלֶת, בֶּל חָד וְחָד חִכְמָא, בְּדַקָּא חַזִּי לֵיה.
דְתַנִּיא, בֶּל חָד וְחָד הָוּ קִימִין שׂוֹרִין שׂוֹרִין,
תְּחֻמִין תְּחֻמִין, וּבְדַקָּא אֲתַחֲנוּ לְהוּ, חָמוּ בֶּל
חָד וְחָד.

השלמה מההשומות (סימן א')

וּבֶל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלֶת וְאֶת הַלְּפִידָם. (שמות
ט) וּבַי רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת אֶלְאָ וּבֶל הָעָם
רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, אָוֹתָן קוֹלוֹת שֶׁנֶּאֱמָר (תְּהִלִּים כ"ט)
קוֹל יְיָ עַל הַמִּים אֶל הַכְּבֹוד הַרְעִים. קוֹל יְיָ בְּפַת.
וּאוֹמֵר (ישעיה י) בְּכַח יְדֵי עֲשִׂיתִי. **וּאוֹמֵר** (ישעיה מה) **אָף**

לשון הקידוש

שׂוֹרָות שׂוֹרָות, תְּחֻמִים תְּחֻמִים, וּבָמוּ
שׂרָאוּי לְהָם רָאוּ בֶל אָחָד וְאָחָד.

השלמה מההשומות (סימן א')

שׂוֹרָות שׂוֹרָות, תְּחֻמִים תְּחֻמִים בְּגָלוֹת, הוּא
שׂרָאוּי עַמְּהָם.
אמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, היה היה - שְׁרָאָה
וְלֹא רָאָה, שׁוּמֵד בְּאוֹתָם דְבָרִים וְלֹא
עוֹמֵד. זֶה שְׁבָתּוֹב וְאֶרְאָה בְּעֵין חִשְׁמָל,
וְלֹא חִשְׁמָל. אָבֶל יִשְׂרָאֵל מָה בָתוֹב
בָּהֶם? וּבֶל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלֶת. בֶל
אָחָד וְאָחָד רָאָה בָרָאֵי לוֹ.
שֶׁנֶּגֶנְגֶּה, בֶל אָחָד וְאָחָד הִי עַמְּדִים

מִקּוֹם שִׁישְׂרָאֵל מִתְפּוֹרִים בְּגָלוֹת, הוּא
שְׁרָאוּי עַמְּהָם.
אמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, היה היה - שְׁרָאָה
וְלֹא רָאָה, שׁוּמֵד בְּאוֹתָם דְבָרִים וְלֹא
עוֹמֵד. זֶה שְׁבָתּוֹב וְאֶרְאָה בְּעֵין חִשְׁמָל,
וְלֹא חִשְׁמָל. אָבֶל יִשְׂרָאֵל מָה בָתוֹב
בָּהֶם? וּבֶל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלֶת. בֶל
אָחָד וְאָחָד רָאָה בָרָאֵי לוֹ.